

I det foregaaende har Kommissionen udtalt sig om de i den kongelig Ordre under 4: og 5: ommeldte Spørgsmaal og har stillet Forslag til forskellige Foranstaltninger, sigtende til dels at afhjælpe de Mangler ved den nuværende Apotekerordning, som de nævnte Spørgsmaal have for Dje, dels at ordne andre i Forbindelse med disse Mangler staaende Forhold vedrørende Driften af Apotekerne.

Det er imidlertid klart, at Sværksættelsen af de tilraadede Foranstaltninger paa flere Punkter ikke lader sig praktisk gennemføre uden finansiel Støtte, som naturlig maa søges af den i Lovene af 13de April 1894 og 10de April 1895 omhandlede Fond. Vi komme saaledes herved ind paa anden Del af det i den kongelige Ordre opstillede Spørgsmaal 3: om Anvendelsen af denne Fonds Midler.

Efter det ovenfor udbillede vil der til Gennemførelsen af de af Kommissionen foreslaaede Forholdsregler udkræves:

- 1) Hjælp til Enkerne, naar Afgangen til at blive siddende inde med Apotekerbevillingen bortfalder,
- 2) Hjælp til de Apotekere, der paa Grund af Sygdom eller Svagelighed maa fratræde deres Næring, og
- 3) Hjælp til Subventionsapotekerne.

ad 1. Med Hensyn til Enkerne skal først bemærkes, at der tidligere fra forskellige Sider har været rejst Spørgsmaal, om ikke Enkens Forsørgelse lettest ordnes paa den Maade, at det paalægges Eftermanden at udrede et vist Beløb aarlig til Formandens Enke. Kommissionen kan imidlertid ikke anse denne Løsning for heldig. Bortset fra, hvad der ellers kan indvendes, synes det afgørende at tale mod en saadan Ordning, at det i mange Tilfælde vil blive uoverkommeligt for Eftermanden paa denne Maade at underholde Enken, ikke blot, hvor han har at udrede Afgift efter Lovene af 1894 og 1895, men ogsaa, hvor han paa Grund af Apotekets Lidenhed er fritaget for at svare Afgift. Det vil sikkert fra alle Sider blive erkendt, at det er en langt naturligere og hensigtsmæssigere Vej at gaa, at lade Afgiftsfonden overtage Byrden ved Udredelsen af Enkeforsørgelsen.

I det Enkens Forsørgelse herefter rettest ordnes paa den Maade, at der af Fonden ydes hende et vist Beløb i aarlig Understøttelse, altsaa en Pension, bliver det næste Spørgsmaal, til hvor stort et Beløb denne Pension skal sættes. Kommissionen skal i saa Henseende foreslaa, at der for alle Enker fastsættes et vist bestemt Beløb f. Eks. af 1,000 Kr. aarlig.

Man kunde vel tænke sig Forholdet ordnet paa anden Maade. Pensionen kunde sættes i et vist Forhold til Størrelsen af den Mandens Apotek i hans Bestidelsestid paalagte Afgift. Dette vilde imidlertid ikke kunne gennemføres allerede af den Grund, at Enkerne efter de smaa Apotekere med Nettoindtægter under 3,000 Kr. aarlig, der